

จดหมายจากครูดอย

นำเสนอเมื่อ : 31 ก.ค. 2551

ข้อความนี้ ส่งผ่านมาจาก gotoknow มาถามผม ใจความดังนี้

> สวัสดี บก.ตาหวาน (kornkham)

>

> นี่คือนิยามติดต่อจากผู้อ่าน กรุณาตอบโดยตรงไปยังผู้อ่านนั้น

> -----

>

> ชื่อ: มานะ

> หัวเรื่อง: ช่วยตอบใจยท์นี้หน่อยครับ

>

> ข้อความ:

> มีโรงเรียนแห่งหนึ่ง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียน 98 คน มีครู 4 คน รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนแห่งนี้ตั้งอยู่บนภูเขา การคมนาคมการไม่สะดวก ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีน้ำประปา แต่มีน้ำห้วย ชุมชนนั้นเป็นชุมชนกระเหรี่ยง ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีฐานะยากจน โรงเรียนพบว่า มีสติดีนักเรียนขาดเรียนค่อนข้างสูง และผลสัมฤทธิ์การเรียนตกต่ำ ปีหน้าต้องเข้าสู่อุปการประเมินจากภายนอก ถ้าท่านได้ไปบรรจุที่โรงเรียนแห่งนี้ท่านจะมีวิธีการการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไรให้ออกมาในรูปแบบ โดยซองปิดประกอบของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

>

>

> ขอบพระคุณครับที่ช่วยตอบไว้ ณ ที่นี้ด้วย

>

ผมก็ได้นั่งนึกและตรึกตรองดูแล้ว ด้วยความที่ยังไม่เคยไปสัมผัส

ก็ต้องตอบตามที่คนดอยปัญหาอย่างผมจะตอบได้ละกันนะครับ

เลยถือโอกาสคัดลอกนำมาให้ท่านได้ช่วยเสนอแนะด้วยครับ

เรียนคุณมานะ

การจัดการเรียนการสอน ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่ในเฉพาะห้องเรียนเสมอไป

จากข้อมูลที่ท่านว่ามานั้น มีสาเหตุจำเป็นหลายอย่างที่นักเรียนต้องขาดเรียน

อาจด้วยสภาวะการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียนต้องไปช่วยประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ซึ่งเมื่อนักเรียนขาดเรียนก็ย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

เพราะผลสัมฤทธิ์ ก็วัดโดยการประเมินผลจากหลักสูตรการศึกษาที่จัดสอน

หากย้อนมองไปถึงการปฏิรูปการศึกษาแล้ว คงต้องรบกวนครูที่โรงเรียนเข้าใจถึงจุดนั้นด้วย

วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล ต้องจัดให้สอดคล้อง

เช่น ถ้านักเรียนปลูกแตงกวา ท่านก็สามารถทดสอบหรือประเมินผลได้ว่านักเรียน

มีความรู้วิชาคณิตศาสตร์ได้หรือไม่ นักเรียนนับผลแตงได้หรือไม่

หรือแม้กระทั่งวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนรู้หรือไม่ว่าดินมีคุณภาพอย่างไร แบบไหนปลูกแตงได้

ถ้าเขารู้เช่นนี้แล้ว ก็บูรณาการวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันเสียเลย

ซึ่งแน่นอน วิธีการสอนของครูก็ต้องเปลี่ยนไปด้วยครับ

อย่างทีกล่าวในบรรทัดแรก ไม่จำเป็นต้องอยู่ในห้องเรียนเสมอไป

ครู 4 คน ลองลงไปสอนเด็กถึงชุมชนเลยได้หรือไม่

อาจจะปรับในเวลาเรียน เช่น พานักเรียนที่มาโรงเรียน

ออกไปชุมชน นั่งสอนนอกห้องเรียน ไปยังที่ๆ เด็กไม่มาเรียนอยู่

เช่น ทุ่งนา ไร่ สวน ฯลฯ สอนในพื้นที่ จะทำให้เด็กเกิดความที่อยากจะมา

ผู้ปกครองก็มีส่วนร่วมครับ เดินออกไปแล้ว ให้ชาวบ้านสอนหรือมีส่วนร่วมยังได้เลยครับ

นี่เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งของคนที่ไม่ได้อยู่บนดอยนะครับ

อาจจะผิดจากความเป็นจริงไปบ้าง ก็คงเพียงเพราะยังไม่ได้ไปสัมผัส

แต่ก็น่าจะลองดูนะครับ

ด้วยความเคารพ

อติศร ก้อนคำ